

Toamna lui Mușatescu la Câmpulung

Câmpulung... În răcoarea toamnei, soarele mângâie gingaș pământul amortit de frig. Lungi alei sunt presărate cu frunze rumenii pictate în tabloul de toamnă. Goliciunea pomilor fără viață aduce un sentiment groaznic de melancolie în mijlocul covorului colorat ce este născut „ca să fie călcat în picioare”.

Decorul plânge în ceasul greu de toamnă, schițând un zâmbet ca de gheață ce tresaltă natura în toi de amurg. Perdeaua groasă de ceață aruncată peste văzduh conturează peisajul de toamnă învăluit în ploaie; pe străduțe niciun trecător, numai monotonie căci „unii trăiesc gratis, alții degeaba”. O tresărire parcă tremură spiritul trist al orașului. Strigăte jalnice ale păsărilor gonite de vântul surd se aud din depărtare, asociate cu plânsul tălăngilor din spatele dealului.

Plapuma groasă și gri a cerului presară o nostalgie nebănuită întregului oraș, făcând ca „amintirile unora să se numească remușcări”, tot ele „fiind asemenea cărților din biblioteca ta. Cauți câte una când nu mai e nimic nou de citit”.

Deși „plictiseala lungește ziua și scurtează viața”, ea se strecoară printre momentele unei zile aprige de amurg toamnic, când gândurile devin o prioritate. „Ca să măsoți distanțele, trebuie să le și străbați” pe alei tasate de culoarea timpului, ca și anotimpul bătrân al anului, ce trebuie descoperit fugitiv de-a lungul zilelor, lunilor, anilor.

În spatele tabloului trist, autumnal, Câmpulungul ascund suflete nostalgice, fiecare inimă având „podul ei cu vechituri, pe care nu se îndură să le arunce niciodată, dar le scutură din când în când”.

Spiritul serii ce se apropie devine tot mai pierdut în bătaia lunii, lăsând în urmă un parfum de toamnă tristă, melancolică, și, odată cu el, UN OM mereu actual pe axa amintirii câmpulungene, indiferent de vremuri, oameni sau peisaje, așa cum „în fiecare tren al lumii, viața circulă pe compartimente”.

Discul palid ce se strecura printre plapuma de nori mohorâți a dispărut ușor, regina nopții arătându-se divin în muchia dealului, veghind la fel ca un suflet rătăcit în bătaia vântului de toamnă... în Câmpulung.